

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kirken det er et gammelt Huus

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kirken det er et gammelt Huus", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 79. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid65319.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

No. 22 .

Kirken det er et gammelt Huus,
Staaer, om end Taarnene falde,
Taarne fuldmange sank i Gruus,
Klokker end kime og kalde,
Kalde paa Gammel og paa Ung,
Mest dog paa Sjælen, træt og tung,
Syg for den evige Hvile.

Herren vor Gud vist ei beboer
Huse, som Hænder mon bygge,
80 Arke-Paulunet var paa Jord
Kun af Hans Tempel en Skygge,
Dog sig en Bolig underfuld
Bygde Han selv af Støv og Muld,
Reiste af Gruset i Naade!

Vi er Hans Huus og Kirke nu,
Bygget af levende Stene,
Som under Kors med ærlig Hu
Troen og *Daaben* forene,
Var vi paa Jord ei meer end To,
Bygge dog vilde Han og boe
Hos os i hele sin Vælde!

Hvor vi end mødes trindt paa Jord,
Frelserens Navn vi paakalde,
Flux Han med Lyd af Livets Ord
Kommer, som Aand over Skjalde,
Nær som sit Ord, i allen Stund,
Han er vort Hjerter og vor Mund,
Drot over Tiden og Rummet!

Samles vi kan da med vor Drot
Selv i den laveste Hytte,
Finde med Peder: der er godt,
Tog ei al Verden i Bytte;
Kirken og vi, som ærlig troe,
Altid er Eet saavelsom To,
Eet med vor Drot og hinanden!

Husene dog med Kirke-Navn,
Bygte til Frelserens Ære,
Hvor Han de Smaa tog tit i Favn,
Er os som Hjemmet saa kiære,
Deilige Ting i dem er sagt,
81 Sluttet har der med os sin Pagt
Han som os Himmerig skiænker!

Funten os minder om vor Daab,
Altret om Nadverens Glæde,
Hvor skulde før i Tro og Haab
Herren vi ønske tilstæde,
End hvor det for os præntet staaer:
Herren i Dag er som i Gaar,
Saa er og *Troen* og *Daaben*!

Give da Gud, at hvor vi boe,
Altid, naar Klokkerne ringe,
Folket forsamles i *Jesu* Tro,
Der hvor det pleied at klinge:

Verden vel ei, men I mig seer,
Alt hvad jeg siger, see, det skeer,
Fred være med eder alle!

Aldrig dog glemmes meer i Nord
Kirken af levende Stene,
Dem som i Kraften af *Guds Ord*
Troen og *Daaben* forene!
Selv bygger Aanden Kirke bedst,
Trænger saalidt til Drot som Præst,
Ordet kun *helliger* Huset!